

[Reedtz-Thott.]

foreningerne, de private eksportører og statskontrollen. Vi har imidlertid forstået på landbrugsministeren, at han nu vil henstille til parterne at få nogle forslag frem, således at de fremtidige kontrolbestemmelser kan udformes under rimelig hensyntagen til de implicerede parterers synspunkter. I konsekvens heraf har den højtærede landbrugsminister endvidere taget det hensyn for det første at foreslå som en overgangsløsning foreløbig blot at frigøre den indenlandske smørhandel fra mejeri til mejeri, hvilket altså i praksis betyder, at mejerier med et større tilladt detailsalg, end de producerer på mejeriet, kan købe deres ekstrasmør direkte fra andre mejerier, et forhold, der jo i særlig grad har betydning for de københavnske konsummejerier og for konsummejerierne i de større byer i det hele taget, og for det andet, at mejerier først kan optage ny detailhandel med smør efter 1. oktober i år.

Personlig har jeg af de forhandlinger, der er ført i udvalget, fået det indtryk, at det i virkeligheden ikke vil hidføre større ændringer i den praksis, der er indenfor smørhandelen i øjeblikket. Det ligger nemlig sådan, at smørhandelen, såvidt man har forstået, er en handel, der dels er ret traditionsbestemt, dels arbejder med så små avancer, at det ikke er særlig fristende at kaste sig ind i denne handel. Endvidere har denne udskydelse medført, at der bliver tid til at udforme de nye kontrolbestemmelser, både dem, der drejer sig om smørrets kvalitet direkte ved produktionen, og dem, der drejer sig om handelslagrenes kvalitet, kontrol med lagerforholdene o. s. v.

Det andet punkt, vi diskuterede ved første behandling, var den principielle forhandlingsret for smørhandelens udøvere. Det lovforslag, vi har til behandling, drejer sig jo om handel med smør. Derfor finder vi det naturligt at tage handelens udøvere og handelens formidlere med på råd, når bemyndigelsens område nu skal fastsættes. Fra visse sider har man gjort gældende, at smørret er landbrugets, og det ligger jo næsten i sagens natur, det har vi haft lejlighed til at konstatere i de sidste dage; men vi har jo da ca. 200 000 landmænd her i landet og sikkert også mere end een mening om, på hvilken måde smørret skal

handles og sælges bedst. Det mener jeg nok vi kan tillade os at erindre om i Aarhus, hvor mejerikontoret har hjemme, og hvorfra det danske smørs færden går. Vort råd i denne sag er kun i al beskedenhed, at man loyalt skal lytte til den erfarne røst, hvorved smørhandelen taler, og derfor har landbrugsministeren da også ved sit ændringsforslag gjort Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, ved hvilken de private smørekseportører vil føle sig repræsenteret, til forhandlingspartner ved bemyndigelsens udøvelse.

For det tredje talte vi ved første behandling om begrebet pakkesmør. Pakkesmørret indeholder jo i sig selv et interessant perspektiv, og man må vist have lov til at sige, at det er et prisværdigt initiativ, mejeriforeningerne har taget ved den ret store stillede forsøgsproduktion af pakkesmør, der allerede er sat i gang. Nu er det jo sådan, at pakkesmør hovedsagelig kan sælges til England eller kan eksporteres til England, selvom der vel også kan sælges noget herhjemme. Vi hørte netop, at vi det foregående år havde solgt mere end $\frac{2}{3}$ af vor samlede danske eksport til England, men den del af pakkesmørret, der kan blive tale om, regnes jo i hvert fald i de første år højst at kunne komme op på ca. 10 pct. af den samlede eksport til England. Man forstår, at det er begrænsede kvantiteter, det drejer sig om. Handelsmæssigt betyder oparbejdelsen af detailpakninger, at den danske smørproducent pludselig i virkeligheden bliver detaillist i England. Det er den pakke, som han laver færdig, som skal sælges direkte til den engelske konsument, men med dette at optræde i detaillistens rolle følger også forpligtelser til som sædvanlig konstant at være til rådighed med smør, både i tilstrækkelig mængde og selvfølgelig i ensartet kvalitet.

Dette kunne måske synes en selvfølgelig ting, hvis det drejede sig om en almindelig fabriksvare, men det er jo sådan, at smørproduktionen varierer med mælkeproduktionen på de forskellige årstider, og netop på det tidspunkt, hvor vi har mindst mælk og mindst smør, nemlig om efteråret og den første del af vinteren, da har vi den største afsætning til tredieland, der ofte har givet os højere priser end England.

Man forstår derfor, at der vil blive et